

Brusel 6. listopadu 2017
(OR. en)

13927/17

**Interinstitucionální spis:
2015/0288 (COD)**

**JUSTCIV 260
CONSOM 337
CODEC 1730**

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	31. října 2017
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2017) 637 final
Předmět:	Pozměněný návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o některých aspektech smluv o prodeji zboží online a jinými prostředky na dálku, kterou se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES a kterou se zrušuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2017) 637 final.

Příloha: COM(2017) 637 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 31.10.2017
COM(2017) 637 final

2015/0288 (COD)

Pozměněný návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o některých aspektech smluv o prodeji zboží online a jinými prostředky na dálku,
kterou se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice
Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES a kterou se zrušuje směrnice Evropského
parlamentu a Rady 1999/44/ES

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2017) 354 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Dne 9. prosince 2015 přijala Komise návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu¹ a návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o některých aspektech smluv o prodeji zboží online a jinými prostředky na dálku². Cílem těchto návrhů je podpora růstu vytvořením skutečného jednotného digitálního trhu, který je v zájmu spotřebitelů i podniků, a to odstraněním hlavních překážek, které souvisejí se smluvním právem a které brání přeshraničnímu obchodu.

V tomto pozměněném návrhu Komise navrhuje rozšířit oblast působnosti návrhu směrnice o některých aspektech smluv o prodeji zboží online³ a jinými prostředky na dálku tak, aby se vztahovala i na prodej v přímém styku.

S ohledem na rychlé tempo obchodních a technických změn způsobených digitalizací bylo cílem původního návrhu Komise urychleně odstranit hlavní překážky, které brání přeshraničnímu obchodu. Komise proto prioritně předložila návrh, jenž se zabýval pouze prodejem zboží online a jinými prostředky na dálku. Ve sdělení připojeném k návrhu Komise uvedla, že: „Vzhledem k rostoucímu významu modelu distribuce všemi kanály [...] přijme Komise veškerá nezbytná opatření pro to, aby zajistila soulad pravidel pro prodej zboží online a offline. Zajistí, aby se spotřebitelé a podniky mohli spolehnout na soudržný právní rámec.“⁴ Aby Komise zajistila tuto soudržnost, zavázala se, že spolunormotvůrcům poskytne údaje o prodeji v přímém styku, které shromažďovala v souvislosti s kontrolou účelnosti REFIT hlavních směrnic v oblasti práva EU na ochranu spotřebitelů, mezi něž patří i směrnice 1999/44/ES o prodeji spotřebního zboží a záruk na toto zboží⁵. V uvedeném sdělení Komise dále zdůraznila, že závěry z přezkumu REFIT by „mohly přispět k pokroku při jednání společných normotvůrců o návrhu týkajícím se prodeje zboží online, například rozšířením jeho rozsahu působnosti.“⁶ Relevantní údaje, které Komise shromáždila v rámci kontroly účelnosti, byly spolunormotvůrcům předány v období srpen–září 2016 a následně zveřejněny v květnu 2017⁷.

Během diskusí o návrhu v Evropském parlamentu (EP) a Radě spolunormotvůrci zdůraznili potřebu soudržných pravidel pro prodej na dálku i prodej v přímém styku. Zpravodajové EP hlavního příslušného Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO) i přidruženého Výboru pro právní záležitosti (JURI) pro návrh o prodeji online a jinými prostředky na dálku vypracovali pozměňovací návrhy, které rozšiřují oblast působnosti návrhu na všechny kupní smlouvy uzavřené mezi prodávajícím a spotřebitelem. Výbor IMCO požádal v této souvislosti výzkumnou službu Evropského parlamentu, aby provedla předběžné posouzení dopadů s cílem posoudit dopady těchto pozměňovacích návrhů. Posouzení dopadů EP bylo zveřejněno

1 COM(2015) 634 final.

2 COM(2015) 635 final.

3 Pro účely této důvodové zprávy se „prodejem online“ rozumí „prodej online a prodej jinými prostředky na dálku“.

4 COM(2015) 633 final, s. 8.

5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12).

6 COM(2015) 633 final, s. 8.

7 SWD(2017) 209 final. Zpráva o kontrole účelnosti právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu (Report on the Fitness Check of consumer and marketing law) spolu s externími podpůrnými studiemi je k dispozici na internetové adrese: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332&ticket=ST-25614682-e2tNLEtewXUap6Gbc0Wzg4NGelXRUC7OXD3BkwIM0NNPzQKuVog4GztcwvMf4lakPH7hLHq5ol9Z1Qp4vLHcpm-Jj71zxYb8yr4dh9M8XMrC8-AOP82AjNmHaQXuUINLKghPW4zVloMFwYYx6y0WJxqAl

dne 14. července 2017 a jeho závěry potvrzují nutnost soudržných pravidel pro všechny typy prodeje, které by byly přínosem pro podniky i spotřebitele⁸.

Na neformálním zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci dne 7. července 2017 a rovněž v rámci Pracovní skupiny pro otázky občanského práva (smluvní právo) v Radě vyjádřila výrazná většina členských států výhrady k právní roztržitosti, která by byla důsledkem rozdílných režimů pro prodej zboží na dálku a v přímém styku, s argumentem, že pravidla platná pro prodej zboží musí být stejná bez ohledu na prodejní kanál. Rada členských států poté následně vyjádřila názor, že Komise by měla předložit pozměněný návrh, kterým se oblast působnosti rozšíří i na prodej v přímém styku.

Cílem tohoto návrhu je dále též podpořit rychlý pokrok v oblasti, která je základem strategií pro jednotný trh, a to v souladu se závěry Evropské rady: Evropská rada vyzvala v červnu 2016 k tomu, „aby byly do roku 2018 dokončeny a provedeny jednotlivé strategie..., které se týkají jednotného trhu“⁹. A v červnu 2017 Evropská rada zdůraznila, že „ze strany EU a jejích členských států je zapotřebí dalšího úsilí, má-li být dosaženo úrovně ambicí stanovené v závěrech z června roku 2016, pokud jde o jednotný trh.... Rada předloží na zasedání Evropské rady, které se bude konat v červnu roku 2018, zprávu o pokroku při prohlubování, provádění a posilování jednotného trhu ve všech jeho aspektech“¹⁰.

Předložením tohoto pozměněného návrhu, který rozšiřuje oblast působnosti původního návrhu i na prodej v přímém styku, reaguje Komise na výše uvedený vývoj interinstitucionálních jednání s přihlédnutím ke zjištění kontroly účelnosti¹¹ a posouzení dopadů provedeného výzkumnou službou Evropského parlamentu, která jsou podrobně prezentována v pracovním dokumentu útvarů připojeném k pozměněnému návrhu¹².

• Odůvodnění a cíle návrhu

Posouzení dopadů původního návrhu nastínilo problémy, jimž čelí spotřebitelé i podniky a které jsou důsledkem rozdílů ve smluvním právu jednotlivých států. Přístup minimální harmonizace stanovený ve směrnici o prodeji spotřebního zboží a záruk na toto zboží nestimuluje spotřebitele k nakupování zboží z jiných zemí EU nebo podniky v jeho prodeji do těchto zemí¹³. To brání spotřebitelům i podnikům v plném využívání příležitostí vnitřního trhu. Hodnocení v rámci kontroly účelnosti potvrdilo, že je třeba v této oblasti zachovat konzistentní pravidla, která platí pro prodej na dálku i prodej v přímém styku¹⁴.

Ačkoli důvěra spotřebitelů v přeshraniční nákupy online – které tvoří největší část přeshraničního obchodu se spotřebním zbožím – od přijetí návrhu Komise vzrostla, je stále nižší než jejich důvěra v nakupování ve své zemi¹⁵. Jednou z hlavních obav spotřebitelů,

8 http://www.europarl.europa.eu/thinktank/cs/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29603258

9 EUCO 26/16, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244643506_cs.pdf

10 EUCO 8/17, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2017/6/47244661590_cs.pdf

11 SWD(2017) 209 final, Zpráva o kontrole účelnosti právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu (Report of the Fitness Check of consumer and marketing law).

12 SWD(2017) 354 final, Dopady plně harmonizovaných pravidel na smlouvy o prodeji zboží (Impacts of fully harmonised rules on contracts for the sales of goods).

13 SWD(2017) 209 final, Zpráva o kontrole účelnosti právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu (Report of the Fitness Check of consumer and marketing law), s. 78.

14 SWD(2017) 209 final, Zpráva o kontrole účelnosti právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu (Report of the Fitness Check of consumer and marketing law), s. 62–65.

15 Důvěru v nakupování ve vlastní zemi má 72,4 % spotřebitelů, zatímco v přeshraniční nakupování je to jen 57,8 %. Srovnávací přehled podmínek pro spotřebitele – vydání z roku 2017, k dispozici na internetové adrese: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=117250

pokud jde o přeshraniční elektronický obchod, je nejistota ohledně jejich smluvních práv¹⁶. Vyšší důvěra spotřebitelů se navíc neprojevila v odpovídajícím nárůstu samotných přeshraničních nákupů¹⁷.

Důvěra podniků v přeshraniční prodej se stále nelepší. Podle nejnovějšího průzkumu v celé EU (2016) má v prodej online důvěru 58 % všech maloobchodníků v EU, avšak pouze 28 % má důvěru v prodej online do jiných zemí EU a současně 30 % má důvěru pouze v prodej spotřebitelům ve vlastní zemi¹⁸. Význam rozdílů ve smluvním právu jednotlivých států coby jedné z hlavních překážek přeshraničního obchodu vyzdvížených v posouzení dopadů připojeném k původnímu návrhu potvrdily i tyto nové údaje: dvě ze čtyř nejzásadnějších překážek přeshraničního obchodu pro maloobchodníky, kteří v současné době prodávají online, souvisí s rozdíly ve smluvním právu jednotlivých zemí (38,1 %) a s rozdíly ve vnitrostátních pravidlech na ochranu spotřebitele (37,4 %)¹⁹. Tyto obavy se odrážejí v trvale nízké míře zapojení maloobchodníků do samotného přeshraničního elektronického obchodu²⁰.

Rozdíly ve spotřebitelském smluvním právu jednotlivých států ovlivňují i podniky a spotřebitele, kteří prodávají nebo nakupují přeshraničně v přímém styku: z analýzy provedené v souvislosti s kontrolou účelnosti právních předpisů EU v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu vyplývá, že 42 % maloobchodníků prodávajících v přímém styku a 46 % maloobchodníků využívajících prodej na dálku považuje náklady na soulad s různorodými pravidly na ochranu spotřebitele a smluvního práva za významné překážky svého přeshraničního prodeje²¹. Současně ukazují údaje z nedávné kontroly účelnosti REFIT, že pro 72 % spotřebitelů představují rozdíly v právech spotřebitelů, pokud jde o vadné výrobky, důležitý nebo velmi důležitý faktor při rozhodování, zda nakupovat v přímém styku v jiné zemi EU²².

Cílem původního návrhu bylo tudíž eliminovat hlavní překážky související se smluvním právem a bránící přeshraničnímu obchodu, aby se odstranily problémy, jimž čelí podniky a spotřebitelé kvůli složitosti právního rámce, a také náklady, které podnikům vznikají v důsledku rozdílů ve smluvním právu.

Tento pozměněný návrh, který se týká veškerého prodeje, sleduje stejný cíl a přispívá k němu ještě víc, jelikož na obchodníky prodávající přeshraničně v přímém styku nebo ty, kteří o tomto prodeji uvažují, má nejistota a náklady vyplývající z rozdílů ve smluvním právu jednotlivých zemí rovněž dopad, který v důsledku znamená nižší objem přeshraničního prodeje a dále omezenější možnost výběru a méně konkurenceschopné ceny pro spotřebitele. Tento pozměněný návrh navíc brání negativnímu dopadu na obchodníky prodávající ve své zemi na dálku i v přímém styku, který by vznikl v důsledku rozdílných režimů vnitrostátního smluvního práva platných pro různé distribuční kanály. Návrh proto zohledňuje trend většího prodeje prostřednictvím všech kanálů a reaguje na vývoj na trhu, a to pokud jde o spotřebitele i podniky.

16 Evropská komise, Průzkum mezi spotřebiteli zjišťující hlavní přeshraniční překážky jednotného digitálního trhu a oblasti, kde tyto překážky působí největší problémy, 2015 (Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the DSM and where they matter most).

17 Srovnávací přehled podmínek pro spotřebitele – vydání z roku 2017.

18 Průzkum o postojích maloobchodníků k přeshraničnímu obchodu a ochraně spotřebitele (2016), s. 120.

19 Průzkum o postojích maloobchodníků k přeshraničnímu obchodu a ochraně spotřebitele (2016), s. 123–124. Tyto překážky byly uvedeny jako nejvýznamnější ihned po položce „vyšší riziko podvodů a nesplacení pohledávek při přeshraničním prodeji“ (39,7 %) a „rozdíly ve vnitrostátních daňových předpisech“ (39,6 %).

20 Průzkum o postojích maloobchodníků k přeshraničnímu obchodu a ochraně spotřebitele (2016), s. 105.

21 SWD(2017) 209 final, Zpráva o kontrole účelnosti právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu (Report of the Fitness Check of consumer and marketing law), s. 100–101.

22 SWD(2017) 209 final, Zpráva o kontrole účelnosti právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu (Report of the Fitness Check of consumer and marketing law), s. 100.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Zásadní hmotněprávní ustanovení pozměněného návrhu se týkají hlavních rozdílů v závazných vnitrostátních pravidlech na ochranu spotřebitele vyplývajících z provedení minimálních harmonizačních pravidel směrnice o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží členskými státy. Právě tyto zásadní rozdíly ve vnitrostátních pravidlech ovlivňují rozhodnutí obchodníků o tom, zda či do jaké míry prodávat zboží přes hranice. Tento návrh sice převzal jako základ pravidla směrnice o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží, jejíž zrušení je navrhováno, ale stanoví úplnou harmonizaci kritérií souladu zboží se smlouvou, hierarchie prostředků nápravy, které mají spotřebitelé k dispozici, a podmínek pro uplatnění těchto prostředků.

Návrh je také doplněním stávajících horizontálních právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů²³. Tyto dva nástroje by se nepřekrývaly, ale vzájemně doplňovaly, jelikož směrnice 2011/83/EU obsahuje zejména ustanovení o požadavcích na informace poskytované před uzavřením smlouvy, o právu odstoupit od smlouvy uzavřené na dálku a smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory a ustanovení o pravidlech pro dodání zboží a přechod rizika, zatímco návrh o smlouvách pro prodej zboží stanoví pravidla pro soulad zboží se smlouvou, prostředky nápravy, které mají spotřebitelé k dispozici v případě nesouladu, a podmínky pro uplatnění těchto prostředků. Návrh je rovněž v souladu s výsledky kontroly účelnosti právních předpisů EU v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu²⁴.

Tento návrh je doplněn odvětvovými předpisy Unie, jako jsou právní předpisy o ekodesignu²⁵ nebo o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích²⁶, a souvisejícími prováděcími akty a akty v přenesené pravomoci, které zavádí požadavky na trvanlivost specifické pro jednotlivé výrobky.

Návrh je rovněž kompatibilní s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech²⁷ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I)²⁸, které stanoví pravidla pro určení příslušných soudů a rozhodného práva.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh rovněž souvisí s opatřeními navrženými Komisí ve sdělení o komplexním přístupu ke stimulaci přeshraničního elektronického obchodu pro evropské občany a podniky²⁹. Každé z

23 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

24 SWD(2017) 209 final, Zpráva o kontrole účelnosti právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu (Report of the Fitness Check of consumer and marketing law).

25 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

26 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 1).

27 Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1.

28 Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

29 COM(2016) 320 final, sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o komplexním přístupu ke stimulaci přeshraničního elektronického obchodu pro evropské občany a podniky.

těchto opatření významně přispívá ke stimulaci přeshraničního elektronického obchodu v Evropě a jejich vzájemná kombinace tvoří soubor doplňkových a nezbytných prvků směřujících k dosažení plného přínosu rostoucího přeshraničního elektronického obchodu. Zejména úplná harmonizace hlavních ustanovení vnitrostátního smluvního práva by měla usnadnit provádění navrhovaného nařízení o zeměpisném blokování³⁰, jelikož se jí odstraní jeden z hlavních důvodů, proč podniky blokují na základě zeměpisné polohy.

Pozměněný návrh je konzistentní s návrhem směrnice o poskytování digitálního obsahu. Oba návrhy představují významný příspěvek k uvolnění potenciálu jednotného digitálního trhu, přičemž tento pozměněný návrh tvoří významnou část celého balíčku, jelikož prodej zboží představuje více než 80 % celkového přeshraničního obchodu³¹.

Ve sdělení o přezkumu v polovině období provádění strategie pro jednotný digitální trh³² vyzvala Komise Evropský parlament a Radu, aby vzhledem k nutnosti urychleně odstranit všechny zbývající překážky včasné přijaly všechna navrhovaná opatření, aby se funkční jednotný digitální trh stal realitou.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem tohoto upraveného návrhu je článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie a jeho hlavním cílem je zdokonalit koncepci a fungování vnitřního trhu.

Jak již bylo vysvětleno v oddíle 1, vedla minimální harmonizace stanovená ve směrnici o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží k rozdílům v pravidlech spotřebitelského smluvního práva, které byly důsledkem toho, že vnitrostátní závazná pravidla překračovala rámec minimálních norem stanovených v uvedené směrnici³³. Tyto rozdíly pak vytváří překážky pro přeshraniční obchod, a mají proto přímý dopad na vytváření a fungování vnitřního trhu a omezují hospodářskou soutěž. Tento návrh odstraní překážky uplatňování základních svobod, které vyplývají z těchto rozdílů, zejména z dodatečných nákladů na transakce při uzavírání přeshraničních transakcí a z nedostatku důvěry ve svá práva, který spotřebitelé pocítují při nákupech z jiné země EU. Všechny tyto faktory mají přímý dopad na vytváření a fungování vnitřního trhu, omezují hospodářskou soutěž a dokládají, že minimální harmonizace stanovená směrnicí o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží nestačila na vypořádání se s aspekty vnitřního trhu týkajícími se přeshraničního prodeje zboží spotřebitelům v Unii.

Zrušení stávající minimální harmonizace stanovené směrnicí o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží a její nahrazení směrnicí stanovící plnou harmonizaci s rozšířenou oblastí působnosti, která se bude vztahovat jak na prodej na dálku, tak na prodej v přímém styku, přispěje k soudržnému právnímu rámci podporujícímu fungující vnitřní trh. Tento návrh zaručí celkovou vysokou úroveň ochrany spotřebitele EU tím, že stanoví soubor

30 COM(2016) 289 final, návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o řešení zeměpisného blokování a jiných forem diskriminace na vnitřním trhu kvůli státní příslušnosti, místu bydliště či místu usazení zákazníků a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES.

31 Posouzení dopadů doprovázející návrhy o digitálních smlouvách, SWD (2015) 274 final, s. 5.

32 COM(2017) 228 final, sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o přezkumu v polovině období provádění strategie pro jednotný digitální trh Propojený jednotný digitální trh pro všechny.

33 Tyto informace jsou odvozeny především z oznámení členských států Komisi podle článků 32 a 33 směrnice 2011/83/EU týkajících se provedení směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice 1999/44/ES. Úplná oznámení viz: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/notifications/index_en.htm.

plně harmonizovaných závazných pravidel, která zachovávají a v mnoha případech zlepšují úroveň ochrany, jež je spotřebitelům poskytována podle stávající směrnice o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží.

- **Subsidiarita**

Upravený návrh je v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii.

Cíl odstranit překážky smluvního práva a podpořit tak vnitřní trh ve prospěch podniků i spotřebitelů nemohou adekvátně splnit členské státy. Pravidla týkající se prodeje zboží podle směrnice o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží stanoví minimální harmonizaci, a proto umožňují různé provedení ze strany členských států. To vedlo v jednotlivých státech k různým pravidlům a následně i transakčním nákladům pro přeshraniční prodej. Pouze koordinovaný zásah na úrovni Unie, který má odstranit stávající odlišné vnitrostátní přístupy v právních předpisech Evropské unie na ochranu spotřebitelů prostřednictvím úplné harmonizace, může přispět k dotvoření vnitřního trhu tím, že tento problém vyřeší.

Iniciativa na úrovni EU zajistí soudržné vytváření spotřebitelského smluvního práva a stejně vysokou úroveň ochrany bude pro všechny spotřebitele v EU. Vytvoří se právní jistota pro podniky, které chtějí prodávat své zboží v jiných členských státech. Takového výsledku může být dosaženo pouze prostřednictvím opatření na úrovni EU. Návrh plně zharmonizuje některé hlavní prostředky nápravy stanovené ve spotřebitelských smlouvách a podmínky pro jejich uplatnění. Tím vznikne jednotný soubor pravidel, jež zajistí stejně vysokou úroveň ochrany spotřebitele v celé Evropské unii, ať již při nákupech ve vlastní zemi nebo v zahraničí, na dálku nebo v přímém styku, a umožní obchodníkům prodávat zboží spotřebitelům ve všech členských státech podle stejných smluvních podmínek. Na základě tohoto návrhu by se tak obchodníkům výrazně snížily náklady na dodržování předpisů, zároveň by se zachovala celkově vysoká ochrana spotřebitele na úrovni EU a zvýšila spokojenost spotřebitelů díky většímu výběru a nižším cenám.

Jak bylo rovněž zdůrazněno v posouzení dopadů zadaném Evropským parlamentem, opatření na úrovni EU, zejména opatření zahrnující i prodej v přímém styku, by byla účinnější než opatření na úrovni jednotlivých států. Všechna stanoviska zaslaná vnitrostátními parlamenty k návrhu prodeje zboží online a jinými prostředky na dálku se stavěla proti případnému ustanovení různých pravidel pro prodej na dálku a prodej v přímém styku³⁴.

Přístup úplné harmonizace se již v oblasti právních předpisů EU na ochranu spotřebitele osvědčil, zejména prostřednictvím pravidel směrnice 2011/83/EU, tím, že zajistil soubor jednotných práv pro všechny spotřebitele v Evropské unii, která jsou vykládána a prosazována ve všech členských státech jednotným způsobem.

Návrh rovněž zajistí jednotný právní základ pro koordinovaná donucovací opatření podle nařízení³⁵ o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, přičemž jejich vymáhání by bylo díky navrhovaným jednotným a plně harmonizovaným pravidlům výrazně jednodušší. Prosazování právních

34 Stanoviska zaslaly vnitrostátní parlamenty DE, CZ, IE, FR, IT, LU, NL, AT, PT a RO. Jsou k dispozici na internetové adrese: http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_cs.htm.

35 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1).

předpisů EU bude tedy posíleno ve prospěch spotřebitelů EU. Takového výsledku může být dosaženo pouze prostřednictvím opatření na úrovni EU.

- **Proporcionalita**

Upravený návrh je v souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii, neboť nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů.

Návrh neharmonizuje všechny aspekty smluv o prodeji zboží. Zaměřuje se na další harmonizaci pouze těch uvedených základních závazných smluvních práv spotřebitelů EU, která mají zásadní význam pro přeshraniční transakce, která zúčastněné strany označily za překážky obchodu a která jsou nezbytná pro vybudování důvěry spotřebitelů. Jelikož jako právní forma byla zvolena směrnice místo nařízení, bude to znamenat podstatně menší zásah do vnitrostátních právních předpisů (viz níže v oddíle „Volba nástroje“).

- **Volba nástroje**

Volba směrnice umožní členským státům uzpůsobit její provádění do vnitrostátního práva a současně zajistí jednoduchá a moderní pravidla, která odstraní překážky smluvního práva a vytvoří rovné podmínky pro podniky a zároveň zajistí, že úroveň ochrany bude pro všechny spotřebitele v celé EU stejně vysoká.

Nařízení by vyžadovalo mnohem podrobnější a komplexnější režim než směrnice, aby jeho účinky mohly být přímo použitelné. To by mělo za následek podstatně větší zásah do vnitrostátních právních předpisů.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Proces konzultací

Původnímu návrhu předcházely rozsáhlé konzultace, které kombinovaly veřejné i cílené konzultace. Komise se snažila získat rozsáhlou a vyváženou škálu názorů tím, že poskytla příležitost všem zúčastněným stranám (podnikům, spotřebitelům, vnitrostátním orgánům, právníkům a akademickým pracovníkům), aby vyjádřily svá stanoviska³⁶. Zjištění vyplývající z těchto konzultací jsou uvedena v dokumentu COM(2015) 635 final.

Po přijetí původního návrhu Komise dále konzultovala zúčastněné strany v průběhu kontroly účelnosti, která se týkala i směrnice o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží, a zohlednila názory vyjádřené k návrhu o prodeji zboží online a jinými prostředky na dálku. Zapojení zúčastněných stran obnášelo veřejnou online konzultaci, která probíhala od května do září 2016, dále několik cílených konzultací provedených externími dodavateli v souvislosti s přípravou podpůrných studií od dubna 2016 do ledna 2017 a diskuse v rámci specializované expertní skupiny zúčastněných stran složené z hlavních evropských a vnitrostátních spotřebitelských a podnikatelských organizací. Zjištění vyplývající z těchto konzultací jsou uvedena v dokumentu SWD(2017) 209 final a v příslušné podpůrné studii o nákladech a přínosech minimální harmonizace podle směrnice o některých aspektech prodeje

36

Další podrobnosti o konzultacích viz: http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm

spotřebního zboží a záruk na toto zboží a o potenciálu plné harmonizace a sladění pravidel EU pro různé prodejní kanály³⁷.

Zúčastněné strany opakovaně zdůraznily potřebu zachovat soudržnost mezi pravidly spotřebitelského smluvního práva platnými pro prodej na dálku a prodej v přímém styku. V rámci veřejné konzultace předcházející přijetí návrhů o digitálních smlouvách varovaly zúčastněné členské státy, hospodářská sdružení a spotřebitelské organizace před negativními účinky možných rozdílů v pravidlech platných pro prodej na dálku a v přímém styku. Výše uvedená podpůrná studie³⁸ ke kontrole účelnosti rovněž potvrdila, že vnitrostátní orgány i organizace podniků a spotřebitelů výrazně podporují zachování jediného souboru pravidel pro prodej spotřebitelům v přímém styku i na dálku. Uvedené strany se domnívají, že by se tím zvýšila transparentnost celého systému, snížila jeho komplexnost a zlepšila jeho srozumitelnost pro spotřebitele i obchodníky. Díky tomu by bylo snazší kupovat i prodávat v zahraničí, zvýšila by se hospodářská soutěž, klesly by náklady obchodníků na dodržování předpisů a snížily ceny pro spotřebitele.

• **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů bylo provedeno pro původní návrh a spolu s ním byla zveřejněna i zpráva o posouzení dopadů a shrnutí³⁹.

V pracovním dokumentu útvarů, který doprovází pozměněný návrh, doplnila Komise toto posouzení dopadů o analýzu zjištění a údajů získaných prostřednictvím kontroly účelnosti a zohlednila posouzení dopadů vypracované výzkumnou službou Evropského parlamentu⁴⁰. Komise rovněž zohlednila nejnovější údaje zveřejněné ve vydání srovnávacího přehledu podmínek pro spotřebitele z roku 2017, které vychází ze specializovaných reprezentativních průzkumů spotřebitelů a maloobchodníků ve všech zemích EU⁴¹. Pracovní dokument útvarů Komise předkládá ucelený přehled o dopadech plně harmonizovaných pravidel na smlouvy o prodeji zboží pro podniky, spotřebitele a dále i členské státy a digitální a vnitřní trh EU.

Z analýzy Komise vyplývá, že problémy vznikající v důsledku rozdílů ve vnitrostátních pravidlech pro provádění směrnice o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží se týkají prodeje na dálku i prodeje v přímém styku. Kontrola účelnosti, ke které se dne 2. května 2017 pozitivně vyjádřil Výbor pro kontrolu regulace⁴², potvrzuje volbu politiky Komise v návrhu o prodeji zboží na dálku a zdůrazňuje, že soudržnost právních režimů pro prodej na dálku i v přímém styku by měla celkově pozitivní dopad na spotřebitele i podniky na jednotném trhu⁴³.

37 http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332

38 Studie o nákladech a přínosech minimální harmonizace podle směrnice o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží 1999/44/ES a případné plné harmonizace a sladění pravidel EU pro různé prodejní kanály, s. 44 (Study on the costs and benefits of the minimum harmonisation under the Consumer Sales and Guarantees Directive 1999/44/EC and of potential full harmonisation and alignment of EU rules for different sales channels).

39 Zpráva o posouzení dopadů a její shrnutí jsou k dispozici na internetové adrese: http://ec.europa.eu/justice/contract/digital-contract-rules/index_en.htm

40 SWD (2017) 354. final, Dopady plně harmonizovaných pravidel na smlouvy o prodeji zboží (Impacts of fully harmonised rules on contracts for the sales of goods).

41 Srovnávací přehled podmínek pro spotřebitele, vydání z roku 2017.

42 2016/JUST/023, k dispozici na internetové adrese: https://ec.europa.eu/info/publications/fitness-check-consumer-and-marketing-law_en

43 Shrnutí studie o nákladech a přínosech minimální harmonizace podle směrnice o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží a případné plné harmonizace vybraných oblastí ochrany spotřebitele.

- **Základní práva**

Upravený návrh bude mít pozitivní dopad na řadu práv chráněných Listinou základních práv Evropské unie, zejména článkem 38 o ochraně spotřebitele a článkem 16 o svobodě podnikání.

Soubor plně harmonizovaných pravidel pro prodej zboží na dálku a v přímém styku zajistí plně harmonizovanou vysokou úroveň ochrany spotřebitele v celé EU v souladu s článkem 38 Listiny základních práv, neboť poskytne spotřebitelům v EU jasná a konkrétní práva při nákupu zboží buď na domácím trhu, nebo z jiných členských států. Ačkoli tato pravidla nahradí stávající vnitrostátní pravidla platná pro zboží, což by mohlo v jedné či dvou oblastech snížit úroveň ochrany spotřebitele v několika členských státech, je tato skutečnost vykompenzována vyšší ochranou spotřebitele oproti stávajícím vnitrostátním právním předpisům v jiných oblastech.

Soubor plně harmonizovaných pravidel pro prodej zboží na dálku a v přímém styku rovněž přispěje k naplnění cíle článku 16, protože pro podniky bude snazší prodávat zboží v EU. Zlepší se tedy jejich schopnost rozšiřovat své podnikání.

Jasná smluvní práva mohou přispět k naplnění cíle stanoveného v článku 47 (právo na účinnou právní ochranu), jelikož mohou zlepšit schopnost uplatnit právo na účinný prostředek nápravy před soudem. Nová pravidla by měla vyjasnit prostředky nápravy, které jsou k dispozici v případech sporů.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Vysvětlení konkrétních ustanovení upraveného návrhu**

Pozměněný návrh rozšiřuje oblast působnosti původního návrhu, která byla omezena na prodej online a jinými prostředky na dálku, na prodej v přímém styku. Změny původního návrhu sestávají z technických změn nezbytných pro rozšíření oblasti působnosti návrhu a zrušení směrnice 1999/44/ES, konkrétně odstranění odkazů na „prodej online a jinými prostředky na dálku“, doplnění ustanovení o zrušení směrnice 1999/44/ES, včetně časového objasnění týkajícího se smluv, na něž se budou vztahovat prováděcí opatření upraveného návrhu, a přidání některých ustanovení směrnice 1999/44/ES, která jsou nezbytná pro úplnost této směrnice v důsledku zrušení směrnice 1999/44/ES, například definice „výrobce“. Kromě toho byla provedena řada technických změn s cílem zlepšit soudržnost a jasnost právního textu.

Změny se týkají 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 14., 15., 16., 17., 21., 22., 23., 26., 28., 30., 34., 37., 38. a 42. bodu odůvodnění. Bývalý 4. bod odůvodnění byl zrušen a bývalý 5., 6. a 7. bod odůvodnění byl přečíslován na 4., 5. a 6. bod odůvodnění; dále byl přidán nový 7. bod odůvodnění. Změny právního textu se týkají článků 1, 2, 15 a 19; dále byly přidány nové články 20 a 21. Bývalé články 20, 21 a 22 byly přečíslovány na články 22, 23 a 24.

Pozměněný návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o některých aspektech smluv o prodeji zboží online a jinými prostředky na dálku, kterou se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES a kterou se zrušuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁴⁴,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V zájmu udržení své konkurenceschopnosti na světových trzích musí Unie zlepšit fungování svého vnitřního trhu a reagovat na četné problémy, které se v současné době objevují v důsledku toho, že hospodářství je čím dál více závislé na technologiích. Strategie pro jednotný digitální trh⁴⁵ stanoví komplexní rámec, který usnadňuje integraci digitálního rozměru do jednotného vnitřního trhu. První pilíř této strategie řeší roztržičnost v rámci obchodu uvnitř EU, jelikož řeší všechny zásadní překážky, jež brání rozvoji přeshraničního elektronického obchodování, které tvoří nejvýznamnější část přeshraničního prodeje zboží podniky spotřebitelům.
- (2) Pro docílení dobré fungování opravdového jednotného digitálního vnitřního trhu je nutné harmonizovat některé aspekty smluv o prodeji zboží, přičemž základem je zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele.
- (3) Elektronický obchod je jednou z hlavních hnacích sil růstu na jednotném digitálním vnitřním trhu. Nicméně jeho potenciál pro růst není zdaleka využit. Aby se posílila konkurenceschopnost Unie a podpořil se růst, musí Unie jednat rychle a motivovat hospodářské subjekty k tomu, aby plně využívaly potenciálu, který nabízí jednotný vnitřní digitální trh. Plného potenciálu jednotného digitálního vnitřního trhu lze využít pouze tehdy, pokud budou mít všichni účastníci trhu snadný přístup k přeshraničnímu prodeji zboží online a budou moci s důvěrou uzavírat, včetně transakcí v rámci elektronického obchodu. Pravidla smluvního práva, na jejichž základě účastníci trhu uzavírají transakce, patří mezi zásadní faktory při utváření rozhodnutí podniků o tom,

44 Úř. věst. C 264, 20.7.2016, s. 57.

45 COM(2015) 192 final.

zda nabízet zboží online přes hranice. Tato pravidla rovněž ovlivňují ochotu spotřebitelů osvojit si tento druh nákupů a mít v něj důvěru.

- (4) ~~Prodej zboží online sice tvoří převážnou většinu prodeje na dálku v EU, ale tato směrnice by se měla vztahovat na všechny způsoby prodeje na dálku, včetně telefonických a e-mailových objednávek, aby se zabránilo jakémukoli neodůvodněnému narušování hospodářské soutěže a aby se vytvořily rovné podmínky pro všechny podniky prodávající na dálku.~~
- (54) Pravidla Unie použitelná na prodej zboží online a jinými prostředky na dálku jsou stále roztržštěná, ačkoli pravidla pro požadavky na předsmuvní informace, právo odstoupit od smlouvy uzavřené na dálku a podmínky dodání již byly plně harmonizovány. Další zásadní smluvní podmínky, jako jsou kritéria souladu se smlouvou, prostředky nápravy a podmínky pro jejich uplatnění u zboží, které není v souladu se smlouvou, jsou v současnosti předmětem minimální harmonizace ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES⁴⁶. Členským státům bylo povoleno jít nad rámec norem Unie a zavádět pravidla, která zajišťují ještě vyšší úroveň ochrany spotřebitele. Když tato pravidla zaváděly, řešily při tom různé aspekty v různém rozsahu. Vnitrostátní ustanovení, kterými se provádí právní předpisy Unie v oblasti spotřebitelského smluvního práva směrnice 1999/44/ES, se proto dnes značně liší, pokud jde o zásadní prvky kupní smlouvy, jako je existence či neexistence hierarchie prostředků nápravy, doba trvání zákonné záruky, doba trvání obrácení důkazního břemene nebo oznámení vady prodávajícímu.
- (65) Tyto rozdíly mohou mít nepříznivý vliv na podniky i spotřebitele. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008⁴⁷ musí podniky, které zaměřují svou činnost na spotřebitele v jiných členských státech, vzít v úvahu závazná pravidla spotřebitelského smluvního práva země, v níž má spotřebitel své obvyklé bydliště. Jelikož se tato pravidla v jednotlivých členských státech liší, podniky se mohou potýkat s dodatečnými náklady. Proto by mnoho podniků mohlo nadále upřednostňovat obchodování na domácím trhu nebo vývoz pouze do jednoho či dvou členských států. Tato snaha o minimalizaci eventuálních nákladů a rizik spojených s přeshraničním elektronickým obchodem vede ke ztrátě příležitostí pro obchodní expanzi a pro úspory z rozsahu. Postiženy jsou zejména malé a střední podniky.
- (76) Zákazníci sice požívají vysoké úrovně ochrany při nákupech online nebo jinými prostředky na dálku ze zahraničí v důsledku použití nařízení (ES) č. 593/2008, ale roztržštěnost negativně ovlivňuje důvěru spotřebitelů v elektronický obchod přeshraniční transakce. K této nedůvěře sice přispívá několik faktorů, mezi hlavní obavy spotřebitelů se však řadí nejistota týkající se základních smluvních práv. Tato nejistota existuje nezávisle na tom, zda jsou spotřebitelé chráněni závaznými ustanoveními spotřebitelského smluvního práva svého členského státu, či nikoli, v případě, kdy na ně prodávající směřuje své přeshraniční činnosti, nebo zda spotřebitelé uzavírají přeshraniční smlouvy s prodávajícím, který neprovozuje svou obchodní činnost v členském státě, ve kterém má spotřebitel bydliště.
- (7) Přestože prodej zboží online tvoří převážnou většinu přeshraničního prodeje v Unii, rozdíly ve smluvním právu jednotlivých států mají stejný dopad na maloobchodníky využívající prodej na dálku i na maloobchodníky prodávající v přímém styku a brání

46 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12).

47 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

jím v rozšíření podnikání za hranice. V zájmu vytvoření rovných podmínek pro všechny podniky prodávající zboží spotřebitelům by se tato směrnice měla vztahovat na všechny prodejní kanály. Stanovením jednotných pravidel pro všechny prodejní kanály by tato směrnice měla zabránit jakýmkoli rozdílům, které by způsobily nepřiměřenou zátěž rostoucímu počtu maloobchodníků v Unii prodávajících prostřednictvím všech kanálů. Potřeba zachování soudržných pravidel pro prodej a záruky u všech prodejních kanálů byla potvrzena kontrolou účelnosti právních předpisů EU v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu, která se týkala i směrnice 1999/44/ES⁴⁸.

- (8) Pro účely řešení ~~těchto~~ problémů vzniklých kvůli rozdílnosti vnitrostátních pravidel by podniky a spotřebitelé měli mít možnost opřít se o soubor plně harmonizovaných a cílených pravidel pro prodej zboží ~~online a jinými prostředky na dálku~~. Jednotná pravidla jsou nezbytná v souvislosti s několika zásadními prvky spotřebitelského smluvního práva, které podle stávajícího přístupu spočívajícího v pouze minimální harmonizaci vedly k rozdílům a překážkám pro obchod v celé Unii. Proto by tato směrnice měla zrušit směrnici 1999/44/ES, která stanoví jen minimální harmonizaci, a zavést plně harmonizovaná pravidla pro smlouvy o prodeji zboží.
- (9) Díky plně harmonizovaným pravidlům spotřebitelského smluvního práva bude pro obchodníky snadnější nabízet své výrobky v jiných členských státech. Podniky budou mít nižší náklady, neboť již nebudou muset zohledňovat různá závazná pravidla vůči spotřebitelům. Díky stabilnímu prostředí smluvního práva se budou moci těšit větší právní jistotě při prodeji ~~na dálku~~ do jiných členských států.
- (10) Větší konkurence mezi maloobchodníky pravděpodobně povede k většímu výběru za konkurenceschopnější ceny pro spotřebitele. Spotřebitelé budou díky cíleným plně harmonizovaným pravidlům těžit z vysoké úrovně ochrany a lepší prosperity. Tím se také zvýší jejich důvěra v přeshraniční obchod ~~na dálku, a zejména přes internet~~. Spotřebitelé budou s větší důvěrou nakupovat ~~na dálku~~ přes hranice s vědomím toho, že budou mít zaručena stejná práva v celé Unii.
- (11) Tato směrnice zahrnuje pravidla použitelná na prodej zboží ~~online a jinými prostředky na dálku~~ pouze ve vztahu k zásadním prvkům smluv, které jsou nezbytné k překonání překážek pro ~~jednotný digitální vnitřní~~ trh souvisejících se smluvním právem. Za tímto účelem by měla být plně harmonizována pravidla pro požadavky na soulad se smlouvou, prostředky nápravy dostupné pro spotřebitele v případě nesouladu zboží se smlouvou a podmínky pro jejich uplatnění a měla by být zvýšena úroveň ochrany spotřebitele v porovnání se směrnicí 1999/44/ES.
- (12) Pokud smlouva obsahuje prvky týkající se jak prodeje zboží, tak poskytování služeb, měla by se tato směrnice ~~by měla~~ použít pouze na tu část, která se týká prodeje zboží v

48 Pracovní dokument útvarů Komise [SWD(2017) 208 final], zpráva o kontrole účelnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách); směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách; směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli; směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ze dne 23. dubna 2009 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě.

souladu s přístupem přijatým ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU⁴⁹.

- (13) Tato směrnice by se neměla použít na zboží, jako jsou DVD a CD obsahující digitální obsah takovým způsobem, že toto zboží funguje pouze jako nosič digitálního obsahu. Tato směrnice by se však měla použít na digitální obsah začleněný do zboží, jako jsou domácí spotřebiče nebo hračky, jestliže je do nich digitální obsah začleněn takovým způsobem, že jeho funkce jsou podřízeny hlavním funkcím tohoto zboží a funguje jako nedílná součást tohoto zboží.
- (14) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno smluvní právo členských států v oblastech, které nejsou touto směrnicí upraveny. Kromě toho by členské státy by rovněž měly mít v některých oblastech upravených touto směrnicí možnost stanovit pravidla podrobnější podmínky, pokud jde o aspekty, které nejsou upravené touto směrnicí upraveny v rozsahu, v jakém nejsou zcela harmonizovány touto směrnicí: to se týká promlčecí lhůty pro uplatnění práva spotřebitelů a obchodních záruk. Pokud jde o a právo na odškodnění prodávajícího, měly by mít členské státy možnost stanovit podrobnější podmínky k výkonu tohoto práva.
- (15) ~~Pokud se odkazuje na tyto pojmy, měla by se p~~Pravidla této směrnice používat a vykládat v souladu s doplňují pravidla stanovenými ve směrnici 1999/44/ES a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU. Zatímco směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU stanoví zejména požadavky na informace poskytované před uzavřením smlouvy, právo odstoupit od smlouvy uzavřené na dálku a smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory a pravidla pro dodání zboží a přechod rizika, zavádí tato směrnice pravidla pro soulad zboží se smlouvou, prostředky nápravy v případě nesouladu a způsoby uplatnění těchto prostředků, jak jsou vykládána judikaturou Soudního dvora Evropské unie.
- (16) Pro účely právní jasnosti by měla tato směrnice obsahovat definici kupní smlouvy. Uvedená Tato definice uvádí by měla stanovit, že do oblasti působnosti této směrnice jsou zahrnuty rovněž smlouvy, na jejichž základě má být zboží teprve vyprodukováno nebo vyrobeno, mimo jiné i podle specifikací spotřebitele.
- (17) V zájmu zajištění jasnosti a jistoty pro prodávající a spotřebitele by tato směrnice měla vymezit pojem „smlouva“. Uvedená Tato definice by měla vycházet ze společných tradic všech členských států tím, že se pro existenci smlouvy vyžaduje dohoda směřující k tomu, aby z ní vyplývaly povinnosti nebo jiné právní účinky.
- (18) S cílem vyvážit požadavek právní jistoty s odpovídající pružností právních pravidel by jakýkoli odkaz v této směrnici na to, co může být od osoby nebo osobou očekáváno, měl být chápán jako odkaz na to, co lze přiměřeně očekávat. Měla by se objektivně zajistit standardní přiměřenost s ohledem na povahu a účel smlouvy, na okolnosti daného případu a na příslušné zvyklosti a praktiky zúčastněných stran. Zejména by měla být objektivně zajištěna přiměřená lhůta pro dokončení opravy nebo výměny s ohledem na povahu zboží a povahu nesouladu se smlouvou.
- (19) V zájmu zajištění jasnosti, pokud jde o to, co může spotřebitel očekávat a za co je prodávající odpovědný v případě nedodání toho, co se očekává, je nutné plně harmonizovat pravidla pro určení souladu se smlouvou. Použitím kombinace subjektivních a objektivních kritérií by měly být chráněny oprávněné zájmy obou stran

49

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

kupní smlouvy. Soulad se smlouvou by měl být posuzován nejen zohledněním požadavků, které byly skutečně stanoveny ve smlouvě – včetně předsmulvních informací, které tvoří nedílnou součást smlouvy –, ale také určitých objektivních požadavků, které představují běžně očekávaný standard u zboží, zejména pokud jde o způsobilost pro daný účel, balení, návod k instalaci a běžné znaky a výkonové schopnosti.

- (20) Mnoho spotřebního zboží musí být před tím, než je může spotřebitel účinně používat, nainstalováno. Jakýkoli nesoulad se smlouvou, který je způsoben nesprávnou instalací zboží, by se měl proto považovat za nesoulad se smlouvou v případě, že instalace byla provedena prodávajícím nebo pod jeho kontrolou, a také v případě, kdy zboží bylo instalováno spotřebitelem a k nesprávné instalaci došlo v důsledku nesprávného návodu k instalaci.
- (21) Požadavky na soulad by měly zahrnovat jak věcné vady, tak i právní vady. Práva třetích stran a jiné právní vady by mohly spotřebiteli účinně bránit v používání zboží v souladu se smlouvou, pokud držitel těchto práv oprávněně nutí spotřebitele, aby přestal uvedená práva porušovat. Proto by měl prodávající zajistit, aby zboží nebylo zatíženo jakýmkoli právem třetí strany, které spotřebiteli brání v používání zboží v souladu se smlouvou.
- (22) Měla by být sice zaručena smluvní volnost, pokud jde o kritéria souladu se smlouvou, avšak aby se zamezilo obcházení odpovědnosti za nesoulad se smlouvou a zajistila se vysoká úroveň ochrany spotřebitele, měla by být jakákoli odchylka od závazných pravidel týkajících se kritérií souladu se smlouvou a nesprávné instalace, která představuje újmu pro zájmy spotřebitele, platná pouze tehdy, pokud o ní byl spotřebitel výslovně informován a výslovně s ní souhlasil při uzavírání smlouvy.
- (23) Zajištění delší trvanlivosti spotřebního zboží je důležité proto, aby se dosáhlo udržitelnějších spotřebních návyků a oběhového hospodářství. Podobně zásadní význam pro posílení důvěry spotřebitelů ~~ve fungování jednotného vnitřního trhu~~ má zabránění vstupu výrobkům, které nejsou v souladu s právními předpisy, na trh Unie tím, že se posílí dohled nad trhem a hospodářským subjektům se poskytnou správné pobídky. Právní předpisy Unie pro konkrétní výrobky proto představují nejvhodnější způsob, jak zavést požadavky na trvanlivost a jiné požadavky týkající se konkrétních typů nebo skupin výrobků s použitím upravených kritérií. Tato směrnice by proto měla doplňovat cíle, o jejichž naplnění usilují tyto právní předpisy Unie pro ~~jednotlivá odvětví~~ konkrétní výrobky. Pokud jsou konkrétní informace o trvanlivosti uvedeny v jakémkoli prohlášení před uzavřením smlouvy, které je součástí kupní smlouvy, spotřebitel by měl mít možnost se na ně spolehnout jakožto na součást kritérií souladu se smlouvou.
- (24) Zvýšení právní jistoty jak pro spotřebitele, tak pro prodávající vyžaduje, aby se jasně určil moment, kdy se má posoudit soulad zboží se smlouvou. V zájmu zajištění soudržnosti mezi touto směrnicí a směrnicí 2011/83/EU je vhodné určit jako dobu pro posouzení souladu zboží se smlouvou dobu přechodu rizika. Nicméně v případech, kdy musí být zboží instalováno, by měla být tato rozhodná doba přizpůsobena.
- (25) Volitelná možnost pro členské státy zachovat v platnosti oznamovací povinnosti pro spotřebitele může vést k tomu, že spotřebitelé přijdou o své odůvodněné nároky na nápravu kvůli tomu, že tuto skutečnost oznámili pozdě nebo neoznámili vůbec, zejména při přeshraniční transakci, kdy se použije právo jiného členského státu a spotřebitel si není této oznamovací povinnosti vyplývající z právních předpisů jiného členského státu vědom. Proto by oznamovací povinnost pro spotřebitele neměla být

stanovena. Členským státům by se proto mělo zabránit v zavádění nebo zachovávání platnosti požadavku, že spotřebitel musí oznámit prodávajícímu nesoulad se smlouvou v určité lhůtě.

- (26) Aby se podniky mohly spolehnout na jednotný soubor pravidel v celé Unii, je třeba plně harmonizovat dobu, během níž se důkazní břemeno v případě nesouladu se smlouvou obrací ve prospěch spotřebitele. S cílem využít presumpce nesouladu se smlouvou by spotřebitel během prvních dvou let měl pouze zjistit prokázat, že zboží není v souladu se smlouvou, aniž by musel rovněž prokazovat, že nesoulad se smlouvou v rozhodné době pro stanovení souladu skutečně existoval. Aby se zvýšila právní jistota s ohledem na dostupné prostředky nápravy v případě nesouladu se smlouvou a odstranila se jedna z hlavních překážek, které brání fungování jednotného digitálního vnitřního trhu, mělo by být plně harmonizováno pořadí, v němž lze uplatňovat prostředky nápravy. Konkrétně by měl mít spotřebitel jako první prostředek nápravy k dispozici možnost volby mezi opravou nebo výměnou, což by mělo napomoci zachovat smluvní vztah a vzájemnou důvěru. Kromě toho, když se spotřebitelům umožní požadovat opravu, podpoří se tím udržitelná spotřeba a snad i větší trvanlivost výrobků.
- (27) Možnost volby spotřebitele mezi opravou a výměnou by měla být omezena pouze tehdy, pokud by zvolená možnost byla ve srovnání s druhou dostupnou možností nepřiměřená, nemožná nebo nezákonná. Například by mohlo být nepřiměřené požadovat výměnu zboží z důvodu drobného škrábance, pokud by tato výměna obnášela značné náklady, a přitom je možné tento škrábanec snadno odstranit.
- (28) Jestliže prodávající nenapraví nesoulad se smlouvou prostřednictvím opravy nebo výměny bez významných obtíží pro spotřebitele a v přiměřené lhůtě, měl by mít spotřebitel právo na snížení ceny nebo na ukončení smlouvy. Zejména jakákoli oprava nebo výměna ~~musí~~ by měla být úspěšně dokončena v této přiměřené lhůtě. Co znamená přiměřená lhůta, by mělo být objektivně zjištěno s ohledem na povahu zboží a povahu nesouladu se smlouvou. Pokud prodávající během této přiměřené lhůty úspěšně nenapravil nesoulad se smlouvou, spotřebitel by neměl být povinen akceptovat jakékoli další pokusy ze strany prodávajícího ve vztahu ke stejnému nesouladu se smlouvou.
- (29) Vzhledem k tomu, že právo ukončit smlouvu z důvodu nesouladu se smlouvou je důležitým prostředkem nápravy použitelným tehdy, pokud oprava či výměna nejsou proveditelné nebo byly neúspěšné, spotřebitel by měl mít právo ukončit smlouvu i v případech, že nesoulad se smlouvou je nevýznamný. To by znamenalo silnou motivaci ke snaze o nápravu všech případů nesouladu se smlouvou již v rané fázi. Aby toto právo ukončit smlouvu bylo pro spotřebitele účinné v situacích, kdy spotřebitel nakupuje větší množství zboží, přičemž určité položky jsou příslušenstvím hlavní položky a spotřebitel by je bez této hlavní položky nekoupil, a nesoulad se smlouvou se týká pouze uvedené hlavní položky, měl by mít spotřebitel právo smlouvu ukončit i v souvislosti s těmito prvky příslušenství, i když tyto prvky v souladu se smlouvou jsou.
- (30) Pokud spotřebitel ukončí smlouvu z důvodu nesouladu se smlouvou, měla by tato směrnice stanovit pouze hlavní účinky a podmínky práva na ukončení smlouvy, zejména povinnost stran navrátit, co obdržely. Proto ~~musí~~ by měl být prodávající povinen vrátit cenu zaplacenou spotřebitelem a spotřebitel ~~musí~~ by měl vrátit zboží.
- (31) Aby se zajistila účinnost práva ukončit smlouvu pro spotřebitele a zároveň aby se zabránilo bezdůvodnému obohacování spotřebitele, měla by být povinnost spotřebitele

zaplatit za snížení hodnoty zboží omezena pouze na ty situace, kdy snížení hodnoty je větší než snížení hodnoty způsobené běžným používáním. V žádném případě by spotřebitel neměl být povinen uhradit částku vyšší, než je dohodnutá cena za zboží. V situacích, kdy vrácení zboží není v důsledku zničení nebo ztráty možné, by měl spotřebitel zaplatit peněžní hodnotu zboží, které bylo zničeno. Spotřebitel by však neměl být povinen zaplatit peněžní hodnotu, pokud toto zničení nebo ztráta byly způsobeny nesouladem zboží se smlouvou.

- (32) Aby se zvýšila právní jistota pro prodávající a celková důvěra spotřebitelů v přeshraniční nákupy, je nutné harmonizovat lhůtu, během níž je prodávající odpovědný za každý nesoulad se smlouvou, který existuje v době, kdy spotřebitel získal zboží do fyzického držení. Vzhledem k tomu, že valná většina členských států při provádění směrnice 1999/44 stanovila dvouleté období a že v praxi to účastníci trhu považují za rozumnou lhůtu, tato lhůta by měla zůstat zachována.
- (33) Aby spotřebitelé byli lépe informováni a aby se usnadnilo prosazování pravidel Unie ohledně práv spotřebitele ve vztahu ke zboží, které není v souladu se smlouvou, měla by tato směrnice sjednotit dobu, během níž dochází k obrácení důkazního břemene ve prospěch spotřebitele, s dobou, během níž je prodávající odpovědný za jakýkoli nesoulad se smlouvou.
- (34) S cílem zajistit transparentnost by měly být stanoveny některé požadavky na transparentnost pro obchodní záruky. Aby se zlepšila právní jistota a aby se zabránilo uvádění spotřebitelů v omyl, měla by tato směrnice dále stanovit, že pokud jsou podmínky obchodní záruky obsažené v reklamě nebo předmluvních informacích pro spotřebitele výhodnější než podmínky, které jsou uvedeny v záručním listě, pak by měly mít výhodnější podmínky přednost. Tato směrnice by měla také stanovit pravidla pro obsah záručního listu a způsob, jakým by měl být zpřístupněn spotřebitelům. Členské státy by měly mít možnost stanovit pravidla pro další aspekty obchodních záruk, na něž se nevztahuje tato směrnice, za podmínky, že tato pravidla spotřebitele nepřipraví o ochranu, kterou jim poskytují plně harmonizovaná ustanovení této směrnice týkající se obchodních záruk.
- (35) Vzhledem k tomu, že prodávající je odpovědný vůči spotřebiteli za jakýkoliv nesoulad zboží se smlouvou, který vznikl v důsledku činu nebo opomenutí prodávajícího nebo třetí strany, je odůvodněné, aby prodávající měl možnost usilovat o nápravu ze strany odpovědné osoby v dřívějších člancích řetězce transakcí. Touto směrnicí by však neměla být dotčena zásada smluvní volnosti ve vztazích mezi prodávajícím a dalšími stranami v řetězci transakcí. Podrobnosti pro výkon tohoto práva, zejména vůči komu a jakým způsobem je třeba o tyto prostředky nápravy usilovat, by měly stanovit členské státy.
- (36) Osoby nebo organizace považované v rámci vnitrostátního práva za ty osoby nebo organizace, které mají oprávněný zájem na ochraně smluvních práv spotřebitelů, by měly mít právo zahájit řízení buď u soudu, nebo u správního orgánu, který má pravomoc rozhodovat o stížnostech nebo dát podnět k příslušnému soudnímu řízení.
- (37) Žádným ustanovením této směrnice by nemělo být dotčeno použití pravidel mezinárodního práva soukromého, zejména nařízení (ES) č. 593/2008 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ESU) č. 1215/2012⁵⁰.

- (38) ~~Směrnice 1999/44/ES by měla být změněna tak, aby z oblasti své působnosti vylučovala kupní smlouvy uzavřené na dálku zrušena. Datum jejího zrušení by mělo být v souladu s datem provedení této směrnice ve vnitrostátním právu. V zájmu zajištění jednotného uplatňování právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu s touto směrnicí členskými státy na smlouvy uzavřené v den jejího provedení ve vnitrostátním právu a později by se tato směrnice neměla použít na smlouvy uzavřené před datem jejího provedení.~~
- (39) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004⁵¹ by mělo být změněno tak, aby v příloze obsahovalo odkaz na tuto směrnici, aby se tak usnadnila přeshraniční spolupráce při prosazování této směrnice.
- (40) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES⁵² by měla být změněna tak, aby v příloze obsahovala odkaz na tuto směrnici, aby tak byly chráněny kolektivní zájmy spotřebitelů stanovené touto směrnicí.
- (41) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011⁵³ o informativních dokumentech zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých k provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými ustanoveními směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých k provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (42) ~~Vzhledem k tomu, že cílů této směrnice, tj. přispět k fungování vnitřního trhu důsledným řešením překážek souvisejících se smluvním právem, které brání prodeji zboží online a jinými prostředky na dálku přes hranice v rámci Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni jednotlivých členských států, jelikož jednotlivé členské státy nemohou samy o sobě odstranit stávající právní rozdílnost zajištěním soudržnosti svých právních předpisů s právními předpisy ostatních členských států. Cílů této směrnice ale lze ještě lépe dosáhnout na úrovni Unie odstraněním zjištěných překážek souvisejících se smluvním právem prostřednictvím úplné harmonizace. V zájmu naplnění cílů této směrnice tak může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.~~
- (43) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie, a sice články 16, 38 a 47 uvedené listiny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví určité požadavky týkající se kupních smluv uzavíraných ~~na dálku~~ mezi prodávajícím a spotřebitelem, zejména pravidla pro soulad zboží se smlouvou, prostředky nápravy v případě nesouladu se smlouvou a podmínky pro uplatnění těchto prostředků nápravy.

51 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (Úř. věst. L 165, 18.6.2013 Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s.1).

52 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ze dne 23. dubna 2009 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů (Úř. věst. L 110, 1.5.2009, s. 30).

53 Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Tato směrnice se nepoužije na smlouvy ~~uzavírané na dálku~~, které se týkají poskytování služeb. Pokud kupní smlouva stanoví jak prodej zboží, tak poskytnutí služeb, tato směrnice se použije pouze na tu část, která se týká prodeje zboží.
3. Tato směrnice se nepoužije na jakýkoli ~~trvalý~~ hmotný nosič, který obsahuje digitální obsah, v případech, kdy se tento ~~trvalý~~ hmotný nosič používá výhradně jako nosič pro poskytování digitálního obsahu spotřebiteli.
4. Členské státy mohou z oblasti působnosti této směrnice vyloučit smlouvy o prodeji použitého zboží, které je prodáváno ve veřejné dražbě, při níž mají spotřebitelé možnost se osobně účastnit prodeje.
45. Pokud není regulováno touto směrnicí, není touto směrnicí dotčeno obecné vnitrostátní smluvní právo, jako jsou pravidla o opodstatnění, platnosti nebo účincích smluv, včetně důsledků ukončení smlouvy.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:

- (a) „kupní smlouvou“ se rozumí smlouva, na jejímž základě prodávající převádí vlastnictví zboží spotřebiteli nebo se zavazuje k převedení tohoto vlastnictví, včetně zboží, které má být teprve vyprodukováno nebo vyrobeno, a spotřebitel hradí cenu tohoto zboží nebo se zavazuje k její úhradě;
- (b) „spotřebitelem“ se rozumí fyzická osoba, která ve smlouvách, na které se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, který nelze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání;
- (c) „prodávajícím“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na to, zda je v soukromém či veřejném vlastnictví, která jedná, i prostřednictvím jiné osoby jednající jejím jménem nebo v jejím zastoupení, za účelem, který lze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání v souvislosti se smlouvami, na které se vztahuje tato směrnice;
- (d) „výrobce“ se rozumí výrobce zboží, dovozce zboží do Unie nebo jakákoli jiná osoba, která se prohlásí za výrobce tím, že na zboží umístí své jméno, ochrannou známku nebo jiné rozlišovací označení;
- (e) „zbožím“ se rozumí veškeré hmotné movité předměty, s výjimkou:
- (a) předmětů, které se prodávají na základě výkonu rozhodnutí nebo jiných soudních opatření;
  - (b) vody, plynu a elektrické energie, nejsou-li prodávány v omezeném objemu nebo v určitém množství;
- ~~(f) „kupní smlouvou uzavřenou na dálku“ se rozumí kupní smlouva uzavřená v rámci organizovaného systému prodeje na dálku bez souběžné fyzické přítomnosti prodávajícího a spotřebitele, přičemž se výlučně používá jeden nebo více prostředků komunikace na dálku, mimo jiné včetně internetu, až do a včetně okamžiku, kdy je smlouva uzavřena;~~
- ~~(g) „trvalým nosičem“ se rozumí jakýkoli nástroj, který umožňuje spotřebiteli nebo prodávajícímu ukládat informace určené jemu osobně, a to způsobem vhodným pro~~

~~jejich budoucí použití, po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje reprodukci uložených informací v nezměněném stavu;~~

- (f) „obchodní zárukou“ se rozumí jakýkoli závazek prodávajícího nebo výrobce (dále jen „poskytovatel záruky“) vůči spotřebiteli přesahující jeho záruční povinnost vyplývající ze zákona a spočívající v tom, že mu vrátí zaplacenou cenu nebo že zboží vymění, opraví nebo zařídí jeho servis, pokud zboží neodpovídá údajům nebo jakýmkoli jiným požadavkům uvedeným v záručním listě, které se netýkají splnění zákonných podmínek, nebo v příslušné reklamě dostupné v době uzavření smlouvy nebo před jejím uzavřením;
- (g) „smlouvou“ se rozumí dohoda směřující k tomu, aby z ní vyplývaly povinnosti nebo jiné právní účinky;
- (h) „opravou“ se rozumí v případě nesouladu se smlouvou uvedení zboží do souladu se smlouvou;
- (i) výrazem „bezplatně“ se rozumí bez nezbytných nákladů ~~nezbytně~~ vynaložených na uvedení zboží do souladu se smlouvou, zejména nákladů na poštovné, práci a materiál.

Článek 3

Úroveň harmonizace

Členské státy nesmí zachovávat v platnosti nebo zavádět ustanovení odchylná od ustanovení této směrnice, včetně přísnějších nebo méně přísných ustanovení pro zajištění odlišné úrovně ochrany spotřebitele.

Článek 4

Soulad se smlouvou

1. Prodávající zajistí, aby zboží bylo v souladu se smlouvou, a to tak, že v příslušných případech musí:
  - (a) být v množství, kvalitě a popisu požadovaném smlouvou, kam patří i to, že jestliže prodávající ukáže spotřebiteli vzorek nebo model, musí být zboží v kvalitě a odpovídat popisu tohoto vzorku nebo modelu;
  - (b) být vhodné pro jakýkoli konkrétní účel, pro nějž jej spotřebitel požaduje, o kterém spotřebitel informoval prodávajícího v době uzavření smlouvy a se kterým prodávající souhlasil; a
  - (c) mít takové znaky a výkonové schopnosti, které jsou uvedené v jakémkoli prohlášení před uzavřením smlouvy, které je nedílnou součástí smlouvy.
2. Aby bylo zboží v souladu se smlouvou, musí splňovat rovněž požadavky článků 5, 6 a 7.
3. Jakákoli dohoda, která vylučuje články 5 a 6, odchyluje se od nich nebo mění jejich účinky v neprospěch spotřebitele, je platná pouze tehdy, pokud v době uzavření smlouvy spotřebitel věděl o specifických podmínkách týkajících se zboží a spotřebitel s těmito specifickými podmínkami při uzavírání smlouvy výslovně souhlasil.

Článek 5

Požadavky na soulad zboží se smlouvou

Zboží musí v příslušných případech:

- (a) být vhodné k účelu, k němuž by bylo zboží stejného popisu běžně použito;
- (b) být dodáno spolu s takovým příslušenstvím, včetně obalu, návodu k instalaci nebo jiných pokynů, u nichž může spotřebitel předpokládat, že je obdrží; a
- (c) mít takovou kvalitu a výkonové schopnosti, které jsou běžné pro zboží stejného druhu a které může spotřebitel očekávat vzhledem k povaze zboží a s ohledem na jakékoli veřejné prohlášení učiněné prodávajícím nebo jeho jménem nebo jinými osobami v dřívějších člancích řetězce transakcí, včetně výrobce, pokud prodávající neprokáže, že:
  - i) prodávající si nebyl a reálně si nemohl být vědom daného prohlášení;
  - ii) v době uzavření smlouvy bylo toto prohlášení opraveno; nebo
  - iii) rozhodnutí o koupi nemohlo být dotyčným vyjádřením ovlivněno.

Článek 6

Nesprávná instalace

Pokud bylo zboží nesprávně instalováno, považuje se každý nesoulad se smlouvou vyplývající z nesprávné instalace za nesoulad zboží se smlouvou, jestliže:

- (a) zboží bylo instalováno prodávajícím nebo na jeho odpovědnost; nebo
- (b) zboží mělo být instalováno spotřebitelem, bylo instalováno spotřebitelem a nesprávná instalace byla způsobena nedostatky v návodu k instalaci.

Článek 7

Práva třetích stran

V době rozhodné pro stanovení souladu se smlouvou podle článku 8 nesmí být zboží zatíženo žádným právem třetí strany, včetně práva založeného na duševním vlastnictví, aby mohlo být zboží použito podle smlouvy.

Článek 8

Rozhodná doba pro stanovení souladu se smlouvou

1. Prodávající je odpovědný za každý nesoulad se smlouvou, který existuje v okamžiku, kdy:
  - (a) spotřebitel nebo jím určená třetí strana (jiná než dopravce) získá zboží do fyzického držení; nebo
  - (b) zboží je předáno dopravci vybranému spotřebitelem, pokud tento dopravce nebyl navržen prodávajícím nebo pokud prodávající nenabízí žádný způsob přepravy.
2. V případech, kdy zboží bylo instalováno prodávajícím nebo na jeho odpovědnost se za okamžik, kdy spotřebitel získal zboží do fyzického držení, považuje okamžik, kdy

byla instalace dokončena. V případě, kdy bylo zboží určeno k instalaci spotřebitelem, se za okamžik, kdy spotřebitel získal zboží do fyzického držení, považuje okamžik, kdy měl spotřebitel k dispozici dostatečnou dobu pro instalaci, ale v žádném případě ne později než 30 dnů od okamžiku uvedeného v odstavci 1.

3. Jakýkoli nesoulad se smlouvou, který se projeví v průběhu dvou let od okamžiku uvedeného v odstavcích 1 a 2, se považuje za nesoulad se smlouvou, který existoval již v okamžiku uvedeném v odstavcích 1 a 2, pokud to není neslučitelné s povahou zboží nebo s povahou nesouladu se smlouvou.

Článek 9

Prostředky nápravy pro spotřebitele v případě nesouladu se smlouvou

1. V případě nesouladu se smlouvou má spotřebitel nárok na to, aby bylo zboží uvedeno prodávajícím bezplatně do souladu se smlouvou, a sice formou opravy nebo výměny v souladu s článkem 11.
2. Oprava nebo výměna zboží se musí uskutečnit v přiměřené lhůtě a bez významných obtíží pro spotřebitele, přičemž se zohlední povaha zboží a účel, pro který spotřebitel zboží vyžadoval.
3. Spotřebitel má nárok na přiměřené snížení ceny v souladu s článkem 12 nebo na ukončení smlouvy v souladu s článkem 13, pokud:
  - (a) je oprava nebo výměna nemožná nebo nezákonná;
  - (b) prodávající neprovedl opravu nebo výměnu v přiměřené lhůtě;
  - (c) oprava nebo výměna by spotřebiteli způsobily významné obtíže; nebo
  - (d) prodávající prohlásil nebo je z okolností stejně tak zřejmé, že prodávající neuvede zboží do souladu se smlouvou v přiměřené lhůtě.
4. Spotřebitel má nárok odepřít zaplacení jakékoli zbývající části ceny, dokud prodávající neuvede zboží do souladu se smlouvou.
5. Spotřebitel nemá nárok na nápravu, pokud přispěl k nesouladu se smlouvou nebo jeho účinkům.

Článek 10

Výměna zboží

1. Pokud prodávající zjednává nápravu nesouladu se smlouvou výměnou zboží, převezme nahrazované zboží na své náklady, pokud se strany nedohodly jinak, poté, co byl prodávající na nesoulad se smlouvou upozorněn spotřebitelem.
2. Pokud spotřebitel instaloval zboží způsobem slučitelným s jeho povahou a účelem předtím, než se nesoulad se smlouvou projevil, zahrnuje povinnost převzít zpět nahrazované zboží i odstranění zboží, které není v souladu se smlouvou, a instalaci náhradního zboží, nebo úhradu nákladů s ní spojených.
3. Spotřebitel není povinen zaplatit za jakékoli použití nahrazovaného zboží v době před ukončením smlouvy.

Článek 11

Volba spotřebitele mezi opravou a výměnou zboží

Spotřebitel si může zvolit mezi opravou a výměnou zboží, pokud by zvolená možnost nebyla nemožná, nezákonná nebo by ve srovnání s druhou možností pro prodávajícího obnášela náklady, které by byly nepřiměřené, s přihlédnutím ke všem okolnostem, včetně:

- (a) hodnoty, kterou by zboží mělo, kdyby nedošlo k nesouladu se smlouvou;
- (b) významu nesouladu se smlouvou;
- (c) toho, zda by bylo možné alternativní nápravu dokončit, aniž by se tím spotřebiteli způsobily významné obtíže.

Článek 12

Snížení ceny

Snížení ceny musí být přiměřené k poklesu hodnoty zboží, které spotřebitel obdržel, ve srovnání s hodnotou, kterou by zboží mělo, kdyby bylo v souladu se smlouvou.

Článek 13

Právo spotřebitele ukončit smlouvu

1. Spotřebitel uplatní své právo na ukončení smlouvy tím, že tuto skutečnost jakýmkoli způsobem oznámí prodávajícímu.
2. Pokud se nesoulad se smlouvou týká pouze některého zboží dodaného podle smlouvy a existuje důvod pro ukončení smlouvy podle článku 9, spotřebitel může ukončit smlouvu pouze ve vztahu k tomuto zboží a jakémukoli jinému zboží, které spotřebitel získal jako příslušenství k tomuto zboží, které není v souladu se smlouvou.
3. Pokud spotřebitel ukončí smlouvu jako celek nebo ve vztahu k některému zboží dodanému podle smlouvy v souladu s odstavcem 2:
  - (a) prodávající vrátí spotřebiteli zpět zaplacenou částku bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 14 dnů od obdržení takového oznámení a nese náklady související s vrácením platby;
  - (b) spotřebitel vrátí zboží prodávajícímu na náklady prodávajícího bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 14 dní ode dne zaslání oznámení o ukončení smlouvy;
  - (c) pokud zboží nelze vrátit v důsledku zničení nebo ztráty, spotřebitel musí zaplatit prodávajícímu peněžní hodnotu zboží, kterou by zboží, jež není v souladu se smlouvou, mělo ke dni, kdy mělo být vráceno, pokud by je spotřebitel uchoval až do uvedeného dne bez zničení nebo ztráty, pokud zničení nebo ztráta nebyly způsobeny nesouladem zboží se smlouvou; a
  - (d) spotřebitel zaplatí za snížení hodnoty zboží pouze v míře, v jaké toto snížení hodnoty přesahuje ztrátu hodnoty při běžném používání. Platba za snížení hodnoty nesmí překročit cenu zaplacenou za zboží.

Článek 14

Lhůty

Spotřebitel má nárok na nápravu v případě nesouladu zboží se smlouvou, pokud se nesoulad se smlouvou projeví do dvou let od okamžiku rozhodného pro stanovení souladu se smlouvou. V případě, že se podle vnitrostátních předpisů práva uvedená v článku 9 promlčují, nesmí být promlčecí lhůta kratší než dva roky od okamžiku rozhodného pro stanovení souladu se smlouvou.

Článek 15

Obchodní záruky

1. Jakákoli obchodní záruka je pro poskytovatele záruky závazná podle podmínek stanovených:
  - (a) v předsmuvních informacích poskytovaných prodávajícím, včetně jakéhokoli prohlášení před uzavřením smlouvy, které je nedílnou součástí smlouvy;
  - (b) v reklamě dostupné v době před uzavřením smlouvy nebo během jejího uzavírání; a
  - (c) v záručním listě.

Pokud je záruční list pro spotřebitele méně příznivý než podmínky stanovené v předsmuvních informacích poskytnutých prodávajícím nebo v reklamě, obchodní záruka je závazná podle podmínek stanovených v předsmuvních informacích nebo reklamě týkající se obchodní záruky.
2. Záruční list musí být zpřístupněn na trvalém nosiči a být sepsán jasným a srozumitelným jazykem. Musí zahrnovat tyto prvky:
  - (a) jasné uvedení zákonných práv spotřebitele podle této směrnice a jasné prohlášení, že uvedená práva nejsou obchodní zárukou dotčena; a
  - (b) podmínky obchodní záruky, jež jdou nad rámec zákonných práv spotřebitele, informace o trvání, přenositelnosti, územní působnosti a existenci jakýchkoli poplatků, které spotřebiteli mohou vzniknout v souvislosti s využitím obchodní záruky, jméno a adresa poskytovatele záruky a případně osoby, proti které je třeba záruku uplatnit (pokud se liší od poskytovatele záruky), a postup, jakým se má nárok uplatnit.
3. Pro účely tohoto článku se „trvalým nosičem“ rozumí jakýkoli nástroj, který umožňuje stranám ukládat informace určené jim osobně, a to způsobem vhodným pro jejich budoucí použití, po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje reprodukci uložených informací v nezměněném stavu.
- ~~3.4.~~ Nesouladem s ustanovením odstavce 2 není dotčena závazná povaha obchodní záruky pro poskytovatele záruky.
- ~~4.5.~~ Členské státy mohou stanovit ~~dodatečná~~ pravidla pro další aspekty týkající se obchodních záruk, které nejsou tímto článkem upraveny, ~~pokud tato pravidla neomezí ochranu stanovenou v tomto článku.~~

Článek 16

Právo na nápravu

Pokud prodávající odpovídá spotřebiteli za nesoulad se smlouvou, který je důsledkem činu nebo opomenutí některé osoby v dřívějších článcích řetězce transakcí, má prodávající nárok usilovat o nápravu ze strany oné osoby nebo osob odpovědných v řetězci transakcí. Osobu, u

níž má prodávající nárok usilovat o nápravu, a příslušná opatření a podmínky výkonu tohoto práva, určí vnitrostátní právo.

Článek 17

Prosazování

1. Členské státy zajistí, aby byly k dispozici odpovídající a účinné prostředky pro zajištění souladu s touto směrnicí.
2. Prostředky uvedené v odstavci 1 zahrnují ustanovení o tom, že jeden nebo několik z následujících subjektů, které určí vnitrostátní právo, mohou podle vnitrostátního práva podat žalobu u soudu nebo u příslušných správních subjektů, aby se zajistilo, že se použijí vnitrostátní ustanovení, kterými se provádí tato směrnice:
  - a) veřejnoprávní subjekty nebo jejich zástupci;
  - b) spotřebitelské organizace, které mají oprávněný zájem na ochraně spotřebitelů;
  - c) profesní organizace, které mají oprávněný zájem na žalobě.

Článek 18

Závazná povaha

Jakákoli smluvní dohoda, která k újmě spotřebitele vylučuje použití vnitrostátních opatření provádějících tuto směrnici, odchyluje se od nich nebo mění jejich účinek před tím, než byl prodávající upozorněn spotřebitelem na nesoulad zboží se smlouvou, není pro spotřebitele závazná, pokud smluvní strany v souladu s čl. 4 odst. 3 nevyloučily požadavky článků 5 a 6, neodchýlily se od nich nebo nepozměnily jejich účinky.

Článek 19

Změny směrnice 1999/44/ES, nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES

1. Článek 1 směrnice 1999/44/ES se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

~~„1. Cílem této směrnice je sblížit právní a správní předpisy jednotlivých členských států týkající se některých aspektů smluv o prodeji spotřebního zboží a záruk na spotřební zboží, kromě kupních smluv uzavíraných na dálku, s cílem zajistit jednotnou základní úroveň ochrany spotřebitele v rámci vnitřního trhu.“~~

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno f) se nahrazuje tímto:

~~„f): „nápravou“ v případě rozporu se smlouvou uvedení spotřebního zboží do souladu s kupní smlouvou;“~~

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

~~„g) „kupní smlouvou uzavřenou na dálku“ se rozumí kupní smlouva uzavřená v rámci organizovaného systému prodeje na dálku bez souběžné fyzické přítomnosti prodávajícího a spotřebitele, přičemž se výlučně používá jeden nebo více prostředků komunikace na dálku, mimo jiné včetně internetu, až do a včetně okamžiku, kdy je smlouva uzavřena.“~~

21. V příloze nařízení (ES) č. 2006/2004 se ~~doplňuje nový bod 11 nahrazuje tímto, který zní:~~

„22. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) N/XXX ze dne XX/XX/201X o některých aspektech smluv o prodeji zboží ~~online a jinými prostředky na dálku, kterou se mění nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES a kterou se zrušuje směrnice 1999/44/ES (Úř. věst....).~~“

32. V příloze I směrnice 2009/22/ES se ~~doplňuje nový bod 7 nahrazuje tímto, který zní:~~

„~~167.~~ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) N/XXX ze dne XX/XX/201X o některých aspektech smluv o prodeji zboží ~~online a jinými prostředky na dálku, kterou se mění nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES a kterou se zrušuje směrnice 1999/44/ES (Úř. věst....).~~“

Článek 20

Přechodná ustanovení

1. Tato směrnice se nepoužije na smlouvy uzavřené před [datum dva roky po vstupu této směrnice v platnost].
2. Členské státy zajistí, aby se právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí použily ode dne [datum dva roky po vstupu v platnost] na všechny smlouvy uzavřené v tento den a později.

Článek 21

Zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží se zrušuje ode dne [datum dva roky po vstupu v platnost]. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze 1.

Článek 202

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [datum dva roky po vstupu v platnost ~~date of two years after the entry into force~~].
2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 243

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Článek 19 se však použije ode dne [datum dva roky po vstupu této směrnice v platnost].

Článek 224

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*